

Veredicte premis literaris de Juneda

Pep Sanz, de Tàrrega, guanya el 23è Premi Joan Duch de poesia per a joves escriptors

El poeta valencià Pau i au rep el 6è Premi Carles Hac Mor a plaquettes d'escriptura subversiva

Els premis literaris de Juneda, convocats per l'Ajuntament de Juneda amb la col·laboració de l'Editorial Fonoll i enfocats a la poesia jove i a la creació experimental, ja tenen guanyadors.

El poeta ponentí **Pep Sanz** s'ha endut la 23ena edició el Premi Joan Duch de poesia per a joves escriptors per l'obra ***La mutació dels pollastres***. El jurat, format per Francesc Gelonch, Meritxell Cucurella-Jorba, Anna Gas, Anna Pantinat i Maica Rafecas, li ha atorgat el guardó a poemaris escrits per autors de menys de 35 anys, dotat amb 1.500 euros i la publicació de l'obra guanyadora a càrrec de l'Editorial Fonoll.

El poeta valencià Pau Rodríguez Sánchez-Campos, conegut amb el nom de **Pau i au**, s'ha emportat el 6è Premi Carles Hac Mor a plaquettes d'escriptura subversiva per l'obra ***BALADA DEL VIATGER QUE VA ANAR I HO VA MIRAR TOT I, ARA QUE EN TORNA, RES NO HI VEU (irònicament, sense tornada)***. El jurat, compost per Ester Xargay, Anna Gual i Jordi Marrugat, li ha concedit el premi a obres que destaquen per la seva experimentació formal i llibertat creativa, dotat amb 300 euros i la publicació de l'obra per l'Editorial Fonoll.

El lliurament de premis i la presentació dels poemaris guardonats es durà a terme el 23 d'agost als Rentadors de Juneda en el marc de la Nit Poètica Premi Joan Duch i Premi Carles Hac Mor.

Pep Sanz es dona a conèixer amb l'original i atrevida obra *La mutació dels pollastres*

El jurat ha destacat l'atreviment, l'originalitat i la desimboltura de *La mutació dels pollastres* i el fet que explori el pas del temps i el significat de la vida abans de la mort amb una metàfora sorprenent i sanguinolenta. *La mutació dels pollastres* provoca reaccions tan físiques com emocionals en el lector, que s'endinsa amb fascinació en un univers singular guiat per una mirada afilada sobre la realitat.

Pep Sanz (Tàrrega, 1991) és poeta i periodista. Finalista del Certamen Art Jove de poesia Salvador Iborra 2019, també ha sigut un dels poetes seleccionats per participar

en el Volum 2 de la revista *Poetry Spam*, on ha publicat el poema "Putema" en electrovers. Participa activament en recitals com ara el Festival Nacional de Poesia de Sant Cugat o els espais Horiginal i la Muriel de Barcelona i col·labora en mitjans culturals i locals com la revista *Mirall*, *l'Avalon Fanzine* i *Nova Tàrrrega*.

Pau i au es reafirma com a poeta "fronterer" amb la *BALADA DEL VIATGER*

EL jurat ha celebrat l'originalitat i el domini literari amb el qual l'autor, amb aquesta balada tan *suigeneris*, defuig l'equilibri entre fons i forma, entre vehicle i contingut, i s'erigeix entre la tensió poètica i retenció narrativa, bo i creant un efecte el·líptic que circumval·la els gèneres.. L'autor s'esforça per construir un treball que porta la subversió a les paraules però també al seu disseny cridaner. Es tracta d'una poderosa proposta de publicació que sorprèn per l'agosament reeixit i per la capacitat d'impactar. La veritat és que l'interior (una curiosa història repartida en diàlegs) i l'essència de l'obra són indissociables de les característiques matèriques de la plaqueta, ja que el significat del poema de Pau i Au depèn de la futura manipulació que facin les lectores i els lectors de l'objecte en qüestió. A partir d'una premissa provocativa, s'enceta un discurs irònic, irreverent i, tanmateix, ensarronador, perquè mostra la singularitat d'uns personatges genuïns que parlen com si estiguessin en una dramaturgia quotidiana.

Segons el jurat, el text s'origina a partir d'una sèrie de cites de la història de la literatura universal que mostren com el subjecte líric s'enorgulleix de la seva capacitat de mirar per, tot seguit, desmantellar aquesta èpica, sense cap mena de clemència, i oferir unes escriptures a mig camí del to popular, del diàleg filosòfic, de l'acudit estellesià, de la revelació brossiana i de la pesta poètica hacmoriana. Del *Jo he vist*, fórmula que s'ha fet servir més d'un cop en diferents poemes emblemàtics o en pel·lícules mítiques com ara *Blade runner*, passem al *Jo no puc deixar de callar* a través d'unes pàgines gràfiques que proposen una aventura dionisiaca però també de gran valor intel·lectual. La llibertat expressiva desplegada per Pau i Au té l'audàcia de desafiar els límits del gènere. Aquesta balada és, en definitiva, una investigació d'alguns dels mecanismes de la realitat elaborada per un poeta del País Valencià que està bastint una sòlida trajectòria tot fugint dels camins més tòpics del gènere.

Pau Rodríguez Sánchez-Campos (Madrid, 1978), conegut amb el nom de **Pau i au**, va créixer a Tavernes de la Vall digna. Llicenciat en Psicologia per la Universitat de València, ha treballat en el camp de la intervenció social com a psicòleg especialista en psicoteràpia i, a hores d'ara, fa de professor.

Conreador de la poesia experimental, Pau i au diu “saber-se anècdota i anecdotari dels espais fronterers del gènere poètic”. Ha publicat *Les Claus de casa* (Edicions 96, 2013) *Recital privat de poesia per a una família anglesa possiblement inexistent* (coedició d'autor i d'Edicions 96, 2020), *Cassette* (XLII Premi Senyoriu d'Ausiàs March, Edicions 3 i 4, 2022) i la plaquette *Destroi: comboi deslíríc*, juntament amb Pere Císcar i Josep Vicent (edició d'autors, 2022).

El jurat del premi Carles Hac Mor destaca també les *plaquettes* finalistes de Gerard Altaió i Beatriz Sánchez Ledo

De totes les obres no guardonades, el jurat ha volgut destacar dues obres de gran rellevància: *De línies que traspassen*, de l'artista i poeta Beatriz Sánchez Ledo (Barcelona, 1987), i *La frontera no és un límit: és una gran finestra oberta*, del poeta Gerard Altaió (Santa Perpètua de Mogoda, 1978).

De línies que es traspassen, en paraules del jurat, “brilla per la seva qualitat, per la seva salvatgia i per la seva formidable disposició damunt del paper. Seguint línies erràtiques, el text es mou, mecanografiat, cap a un no-lloc poètic creant una proposta artísticament molt rica”.

Del poemari de Gerard Altaió, el jurat en diu: “*La frontera no és un límit: és una gran finestra oberta* s'inscriu en la línia de l'obra guanyadora de l'edició del 2021, un treball que poua en l'esclatxa oberta per la poesia concreta, que esberla la sintaxi per conferir al text una dimensió espacial i visual que l'autor resol amb gran mestria i bellesa, atorgant a la gràfica i el conjunt que organitza amb cada signe, un efecte visual de ritmes, escissions i cadències, equiparable a la rima i el ritme que trobaríem en la lectura i que hom també pot valorar de la poesia lírica”.

Juneda, 17 de maig de 2022